

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9CoP/20/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215219067
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2215219067.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: J. K., nar. XX.XX.XXXX, N. K., nar. XX.XX.XXXX, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, deti rodičov: matka - M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, A., zastúpená advokátkou: JUDr. Beatrica Babačová, AK so sídlom Hlavná 43, Šamorín, otec - N. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. X, G., zastúpený advokátom: JUDr. Andrej Gara, AK so sídlom Štefánikova 14, Bratislava, o zvýšení výživného, o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní rodičov maloletých detí voči uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda z 1. marca 2016, č.k. 13P/238/2015-145 v spojení s jeho opravným uznesením zo dňa 24.03.2016 č.k. 13P/238/2015-191, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo vyhovujúcej časti m e n í tak, že návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia z a m i e t a v napadnutej zamietajúcej časti h o p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Uznesením napadnutým odvolaním súd prvého stupňa výrokom I. uložil matke povinnosť odovzdať maloletú J., nar. XX.XX.XXXX do starostlivosti otca, výrokom II. uložil matke povinnosť platiť výživné na maloletú J. v nevyhnutnej miere mesačne sumou 35,- eur vždy do 5. dňa mesiaca vopred k rukám otca maloletej počnúc doručením tohto uznesenia, výrokom III. vo zvyšku návrh zamietol, výrokom IV. dočasne zmenil rozsudok súdu Bratislava 2 zo dňa 15.11.2010, č.k. 18C/65/2010-40, čo do zverenia maloletej J. a rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 29.10.2012 č.k. 10P 18/2012-122 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 19.03.2013 č.k. 24CoP/116/2012-142 čo do platenia výživného na maloletú J., výrokom V. určil, že toto predbežné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 13P/238/2015.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovení § 102 ods. 1 veta prvá O.s.p., § 75 ods. 1, 5, 2, 9 O.s.p., § 76 ods. 1 písm. a), písm. b) O.s.p., § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 Zákona o rodine, keď vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že zistil, zo správy ÚPSVaR Dunajská Streda, oddelenie SPOD a SK zo dňa 25.11.2015, že otec malol. sa dňa 25.5.2015 sa obrátil na oddelenie prosbou, že malol. J. by chcela viac času tráviť s ním. Rodičia malol. aj s maloletou J. sa dňa 29.5.2015 dostavili na oddelenie. Rodičia však neboli schopní medzi sebou sa dohodnúť, nakoľko majú odlišné názory na výchovu malol. J., preto oddelenie im odporučilo navštíviť RPPS. Rodičia sa zúčastnili sedenia u psychologičky RPPS, ale ani u nej sa nedokázali dohodnúť, preto matka ďalšie stretnutia stornovala. Malol. dňa 22.6.2015 sa v sprievode svojej matky dostavila na oddelenie. Bol s ňou vykonaný pohovor a vyjadrila sa tak, že chce bývať u otca, nakoľko u neho sa cíti lepšie. Má rada aj svoju matku, ale želala by, aby bola povahovo iná. Oddelenie dňa 24.11.2015 navštívilo rodinu a vykonalo pohovor s malol., ktorá sa vyjadrila tak, že už má lepší vzťah so svojou matkou. Chcela by však bývať so svojim otcom. U otca sa cíti lepšie. Majú spoločné programy. S otcom sa vie o všeličom porozprávať. Má s ním bližší vzťah ako so svojou matkou. Z prepúšťacej správy Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou Bratislava, klinika detskej psychiatrie zo dňa 26.2.2016 súd zistil, že malol. v

období od 9.2.2016 do 26.2.2016 bola hospitalizovaná s diagnózou adaptačné poruchy kvôli dlhodobým emočným problémom maloletej, ktorá pedopsychiatrickú ambulanciu navštevuje približne od roku 2009. Malol. od leta 2015 navštevuje psychologičku, s ktorou má pomerne dobrý vzťah. Aktuálne rieši problémový vzťah s matkou, ktorú vníma ako zvýšene kontrolujúcu, manipulujúcu a domáce prostredie vníma ako konfliktné. Malol. na začiatku liečenia sa prejavila prevažne subdepresívne až depresívne ladená, imponovala apaticky a psychomotorické tempo mala mierne spomalené. Jej myslenie bolo centrovane na problematiku domáceho prostredia a konflikty s matkou. Pred návštevami matky pociťovala zvýšenú tenziu. Pozitívne hodnotí vzťah s otcom a jeho partnerkou. Prejavuje túžbu byť viac s nimi. Aktuálne by priala možnosť presťahovať sa k otcovi. V závere hospitalizácie u malol. bola prítomná anticipačná úzkosť a poklesy nálady z návratu do domáceho prostredia, pri poklese nálady udávala zvýraznenie nutkania k sebapoškodzovaniu a suicidálnych myšlienok. Zo správy vyplýva, že rodičia počas hospitalizácie sa zaujímali o zdravotný stav maloletej, pravidelne chodili na návštevy. Bolo im navrhnuté pri pretrvávaní ťažkostí v domácom prostredí hospitalizácia maloletej v PN v Kremnici, čím súhlasila aj maloletá. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že návrh otca ohľadne maloletej J. je dôvodný. Súčasný zdravotný stav malol. svedčí o tom, že dočasná zmena zverenia je dôvodná. Malol. v starostlivosti matky sa necíti dobre. Má samopoškodzovacie tendencie, preto dočasná zmena prostredia je v jej záujme a môže prispieť k zlepšeniu jej zdravotného stavu. Súd preto návrhu otca vyhovel a poukazom na ust. § 76 ods. 1 písm. b) O.s.p. uložil matke maloletú odovzdať do starostlivosti otca. Vzhľadom na to, že súd dočasne malol. J. zveril do osobnej starostlivosti otca, matku malol. zároveň v nevyhnutnej miere prihliadnutím na jej zárobkové možnosti zaviazal na platenie výživného. Súd vo zvyšku návrh zamietol. Má za to, že v prípade malol. N. doteraz nebolo osvedčené, že by jej výchova u matky bola ohrozená. Súd návrh otca ohľadne zákazu styku matky s maloletými nepovažuje za dôvodný. Z doterajšieho priebehu konania vyplýva, že matka síce má prísnejšie výchovné metódy, ale to samo o sebe ešte neodôvodňuje zákaz styku s maloletou J.. Sama maloletá sa vyjadřila tak, že má rada svoju matku, len chcela by aby povahovo bola iná. Toto predbežné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej o úprave výkonu práv a povinností rodičov k malol. dieťaťu vedeného pod sp zn. 13P/238/2015.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podala v zákonnej lehote odvolanie matka a to v časti, v ktorej súd návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel a uložil jej povinnosť odovzdať maloletú J. do starostlivosti otca ako aj v časti, kde ju zaviazal platiť na výživu maloletej J. mesačne sumu 35,- eur. Matka maloletých detí žiadala, aby odvolací súd toto predmetné uznesenie zrušil. Vo svojom odvolaní poukázala na skutočnosť, že od rozvodu manželstva s odporcom v roku 2010, kedy jej boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti, vzhľadom na to, že odporca je konfliktnéj povahy a nedokázali spolu navzájom komunikovať, chcela zabrániť vzniku ďalších konfliktov, vyhľadala odbornú pomoc u PhDr. F. K. a to od roku 2011. V súčasnosti je maloletá J. od júna 2015 vedená v poradni Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie v Dunajskej Strede u psychologičky - Mgr. S. P.. Matka uviedla, že odporcovi styk s deťmi nikdy neobmedzovala, ani mu v tom nebránila, avšak otec od marca 2015 začal presvedčať maloletú J., aby prišla k nemu bývať a ako hlavné argumenty uviedol kúpu bytu, gitary a argument, že si maloletá J. od nej oddýchne. Poukázala na to, že otec mal svoje výchovné metódy, ktoré sa prejavovali ignoráciou voči povinnostiam detí a snažil sa raziť výchovnú metódu kamaráta, rovesníka a zároveň podkopával jej autoritu u detí a jej výchovné metódy sa snažil pred deťmi zľahčovať a ignorovať, čo následne viedlo k devastácii jej rešpektu a spôsobenie vzniku konfliktných pomerov medzi ňou a maloletou J. a idealizáciou odporcu ako otca. Uviedla, že s odsťahovaním J. k odporcovi nesúhlasila, čo konzultovala aj s PhDr. F. K., ktorá jej v júni 2015 takúto zmenu neodporučila, na čo následne odporca svoje rozhodnutie podať návrh na zmenu zverenia maloletých detí do jeho výchovy zmenil a tento návrh nepodal. Matka ďalej poukázala na vyjadrenie maloletej J., ktorá pred pracovníčkou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dunajskej Strede v novembri 2015 uviedla, že mamu má rada a že ich vzájomné vzťahy sa zlepšili ale taktiež sa vyjadřila, že by chcela na nejakú dobu bývať u otca. Uviedla, že je samozrejmosťou, že dieťa v tomto veku uprednostní výchovné metódy rodiča, ktorý netrvá na plnení povinností, ktorý neurčuje hranice správania sa, ale všetko ponecháva na voľnosti a výbere samotného dieťaťa. Po uvedenom pohovore sa maloletá J. zmenila, stres a napätie, ktoré vznikali z dôvodu snahy odporcu presvedčiť ju, že bude vhodnejšie, keď bude žiť s ním v spoločnej domácnosti, spôsobili to, že sa s týmto stresom vyrovnávala sebapoškodzovaním - rezaním rúk, nôh a brucha. Psychologička Mgr. S. P. ju pred vianočnými sviatkami upozornila, že vzhľadom na skutočnosť, že dcérin stav sa zhoršil odporúča, aby maloletá J. nezostávala sama, aby v jej blízkosti bola vždy nejaká osoba, aby nemala príležitosť vážnejšie si ublížiť. Po vianočných sviatkoch v roku 2015 maloletá J. navštívila svojho otca s úmyslom sa vrátiť až po Novom roku, ktoré rozhodnutie ona rešpektovala, aj keď s ním nesúhlasila, avšak maloletá J. ukončila pobyt skôr a to z dôvodu, že ťažko znášala otcovu

nervozitu. Následne, v januári 2016 bola maloletá J. hospitalizovaná v nemocnici v súvislosti s operáciou kolena a po prepustení do domáceho liečenia sa jej psychický stav natoľko zhoršil, že si vyžiadala hospitalizáciu, ktorú odporučila Mgr. S. P.. Dňa 09.02.2016 bola hospitalizovaná na Klinike detskej psychiatrie Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou v Bratislave, ktorá bola ukončená dňa 26.02.2016. Počas uvedeného obdobia bola maloletá konfrontovaná a otcom informovaná o jeho krokoch získať ju do osobnej starostlivosti - podanie návrhu na predbežné opatrenie. Následné sebapoškodzovanie J. si vyžiadalo ďalšiu hospitalizáciu a to v období od 07.03.2016 do 10.03.2016 a odporúčenie na ďalšiu liečbu. Dňa 10.03.2016 bola hospitalizovaná v Psychiatrickej nemocnici prof. Matulaya v Kremnici s predpokladanou dĺžkou hospitalizácie 6 týždňov. Matka uviedla, že maloletá J. je inteligentné dieťa, ktoré zle znáša stres a ňou nespracované problémy vyúsťujú do jej sebapoškodzovania. Otec popiera skutočnosť, že v súčasnosti je v kritickom veku, v ktorom je nevyhnutné okrem pochopenia a podpory zo strany rodičov určovať maloletej i isté hranice jej ďalšieho vývoja a sebarealizácie. Matka ďalej uviedla, že otec vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia len uviedol, že necitlivo zasiahla do vzťahu maloletej J. s inou osobou - chlapcom o rok starším od maloletej ale už neuvádza skutočnosť, že maloletá J. mala v tom období 12 rokov, jej priateľ necelých 16 a ťahal ju po baroch, nočných koncertoch a nabádal ju, aby si dala vyhotoviť tetovania. S takýmto konaním nemohla súhlasiť a nečinne sa mu prizerať. Taktiež nesúhlasila, aby maloletá vo svojej e-mailovej korešpondencii opisovala svojmu 29-ročnému lektorovi z letného tábora priebeh svojho sebaukájania, preto nesúhlasí s tvrdením odporcu, že jej zásah a postoj k tejto veci boli výchovnou chybou. Taktiež nesúhlasí s tvrdením otca, že ju nadmerne frekventovane preraduje z triedy do triedy, nakoľko to bolo z dôvodu presťahovania sa z G. do A. a po ukončení prvého stupňa základnej školy nástupom maloletej J. na 8-ročné A. v O. N.. Ďalej matka uviedla, že u maloletej N. bola diagnostikovaná porucha pozornosti a aktivity s prítomnými znakmi dyslexie, dysgrafie a dysortografie. Práve tieto poruchy boli príčinou toho, že maloletá N. bola premiestnená z pôvodnej triedy do súčasnej a to z dôvodu nedodržiavania jej individuálneho prístupu vo vyučovacom procese v pôvodnej škole. Uviedla, že maloletá N. je na ňu citovo veľmi naviazaná a v súčasnosti sa obáva aj toho, že odlúčenie od sestry a prípadné zverenie do otcovej starostlivosti bude veľmi zle znášať. Matka taktiež poukázala na skutočnosť, že otec ani raz nenavštívil triedneho učiteľa ani jedného z detí, ošetrojúceho lekára a svojim agresívnym správaním vyvoláva v ich vzájomných vzťahoch nervozitu a stres. Matka ďalej uviedla, že maloletá J. je v súčasnosti hospitalizovaná v Kremnici, o jej zdravotný stav sa zaujíma a bola ju dňa 20.03.2016 navštíviť. Počas návštevy jej boli odovzdané listy od dcéry, ktoré sú plné plánov ich ďalšieho spoločného bývania a aktivít.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých detí a to vo výroku, ktorým súd určil matke vyživovaciu povinnosť vo výške 35,- eur mesačne, v ktorej časti žiadal, aby súd určil matke povinnosť platiť výživné vo výške 200,- eur mesačne a vo výroku č. III., ktorým návrh bol zamietnutý žiadal, aby súd uložil matke povinnosť odovzdať maloletú N. do jeho osobnej starostlivosti a matku zároveň zaviazal platiť na maloletú N. výživné vo výške 140,- eur mesačne. Vo svojom odvolaní uviedol, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 19.02.2016 podal z toho dôvodu, že obe maloleté deti sa nachádzajú v zlom psychickom stave, keď maloletá J. je na pokraji spáchania samovraždy, pričom maloletá N. javí známky podobného psychického stavu a to práve z dôvodu negatívneho, panovačného a despotického správania matky. Uviedol, že v predchádzajúcich podaniach upozornil, že psychické poruchy maloletých, ktoré u maloletej J. viedli až k deštruktívnym a suicidálnym sklonom sú zapríčinené priamym vplyvom matky, ktorá sa voči maloletým správa manipulatívne, panovačne a despoticky. Matka detí je utkvelá vo vlastných nesprávnych pocitoch, presvedčeniach a na to nadväzujúcich nevhodných výchovných metódach, čím zásadne poškodzuje duševný stav maloletých. Vplyv matky na obe maloleté deti je v tejto chvíli nežiaduci a absolútne nevhodný. V prípade maloletej N. má za to aj vzhľadom na súčasný stav maloletej J. považuje za jednoznačne preukázané, že je nevyhnutné, aby bola rovnako ako maloletá J. odovzdaná do jeho starostlivosti a to aspoň dočasne do právoplatného rozhodnutia v tomto konaní. Uviedol, že je nanajvýš pravdepodobné, že z dôvodu odovzdania maloletej J. do starostlivosti otca - navrhovateľa a jej faktickú neprítomnosť u matky sa bude matka vo svojich nesprávnych výchovných postupoch a rodičovskom despotizme negatívne angažovať o to viac u maloletej N.. Predbežné opatrenie vo forme dočasného zverenia oboch detí do starostlivosti otca považuje otec najmä vzhľadom na psychický stav maloletej J. za nevyhnutne potrebný, nakoľko nemožno riskovať a domnievať sa, že súčasný duševný a fyzický stav maloletej J. súvisí individuálne separé iba s jej vzťahom s matkou ale je nutné preskúmať komplexne vzťah oboch detí s matkou a prešetriť plnenie rodičovských povinností zo strany matky a vzhľadom na matku ako takú. Vzhľadom na predchádzajúcu vyživovaciu povinnosť otca vo výške 200,- eur na maloletú J. a 140,- eur na maloletú N. považuje výživné vo výške 35,- eur na maloletú J. za absurdné a

nelogické a preto je toho názoru, že táto vyživovacia povinnosť by mala byť zohľadnená v spravodlivom princípe vice versa, kdežto súd rozhodol o vyživovacej povinnosti vo výške 35,- eur, čo je v porovnaní s predchádzajúcim povinnosťou otca vo výške 200,- eur značný paradox.

Podaním zo dňa 11.04.2016 otec maloletých detí doplnil svoje odvolanie zo dňa 22.03.2016 o výrok, ktorým žiadal, aby súd zakázal matke styk s maloletou J. a s maloletou N. a to do rozhodnutia vo veci samej.

K odvolaniu matky zaslal písomné vyjadrenie kolízny opatrovník, v ktorom uviedol, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda vykonal pohovor s maloletou J., ktorá pozitívne hodnotila vzťah s otcom a jeho partnerkou a prijala možnosť presťahovať sa k otcovi. Maloletá J. vzťah so svojou matkou vníma ako konfliktný a nedoriešený. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda navrhuje uznesenie súdu prvého stupňa o nariadení predbežného opatrenia potvrdiť až do právoplatného skončenia vo veci samej a odvolanie matky zamietnuť.

K odvolaniu matky zaslal písomné vyjadrenie otec maloletých detí, v ktorom uviedol, že žiada, aby odvolací súd vyhovel jeho odvolaciemu návrhu a zároveň sa vyjadril, že uznáva, že jeho výchovné praktiky sú v rozpore s matkinými úsudkami a výchovou, nakoľko on dáva prednosť zdravej autorite a autonómii detí bez nátlakov a striktných pravidiel, i keď je od rozvodu s deťmi len sporadicky, obe deti s ním majú kamarátsky vzťah a navzájom si rozumejú. Uviedol, že nie sú pravdivé tvrdenia matky, že mu nebráni v kontakte s deťmi, pretože ho neustále odbíja s tým, že deti majú program, sú odcestované, sú choré alebo diktuje svoje pravidlá, kedy môže byť s deťmi. Nie je pravdivé tvrdenie matky, že maloletá J. sa vrátila po Vianociach 2015 skôr, aj keď tam mala ostať u otca do Nového roka, nakoľko matka zaslala otcovi sms správu, v ktorej mu uviedla, aby maloleté deti do 30.12.2015 priviezol späť, keďže im zabezpečila pobyt na chate, kde majú tráviť Silvester. Ďalej uviedol, že nie je pravdivé tvrdenie, že by od marca 2015 presviedčal maloletú J., aby prišla bývať k nemu, pretože túžba maloletej J. bývať u neho je jej slobodným rozhodnutím. Otec ďalej poukázal na skutočnosť, že bez žiadnych striktných príkazov J. akceptuje jeho pokyny, aby bola v dohodnutý čas doma, čo aj vždy priam ukážkovo dodržiava. Je presvedčený, že stanovaním hraníc pri výchove detí záleží na tom, ako rodič predloží dieťaťu svoju víziu k danému cieľu pri výchove. Ďalej otec uviedol, že nie sú pravdivé tvrdenia matky, že bezpečnosť J. sa stala jej prioritou, keď údajne J. zo školy doprevádza jej starý otec, nakoľko videl maloletú J., ako v Dunajskej Strede osamote prišla na autobusovú stanicu, bolo to v čase o 13,30 hod. a to bez doprevádzania jej starým otcom. Ďalej otec poukázal na skutočnosť, že dňa 06.03.2016, keď vrátil J. do A. matke, na spätnej ceste dostal textovú správu od J. v ktorej uviedla, že to spravila, že ju to veľmi mrzí, ale nedalo sa to vydržať. Tým vyvracia matkine tvrdenia, že J. si poškodenie, dorezanie žíl na hánkach spôsobila pod psychickým nátlakom otca aj za prítomnosti matky, ktorá si tieto rany všimla až nasledujúci deň v pondelok, keď sa vrátila J. zo školy. Matka uvádza, že maloletá J. je pri otcovi v stresujúcom prostredí, čo neprispieva k jej ďalšiemu vývinu, avšak ak by tieto tvrdenia boli pravdivé, neobracala by sa maloletá J. k otcovi s prosbou o záchranu a zverenie do jeho starostlivosti. Taktiež poprel tvrdenie matky, že nikdy neprejavoval záujem o prospech v školách detí, nakoľko disponuje mailovou komunikáciou so samotnými riaditeľmi škôl oboch detí. Jeho osobná návšteva škôl je problematická, nakoľko pracuje v G. od 9,00 hod. do 17,00 hod. Jeho styk s deťmi je sporadický a nemá žiaden dosah na ich výchovu. Naposledy bol so N. pred dvoma mesiacmi, obe deti vrátil 30.12.2015 a následne bol s nimi až koncom februára 2016.

K odvolaniu otca zaslal písomné vyjadrenie kolízny opatrovník v ktorom uviedol, že maloletá J. sa nachádza už v starostlivosti otca a v prípade maloletej N. doteraz neboli oznámené zo strany rodičov žiadne výchovné problémy a preto navrhujú uznesenie súdu prvého stupňa o nariadení predbežného opatrenia potvrdiť až do právoplatného skončenia vo veci samej a odvolanie otca zamietnuť.

Dňa 05.05.2016 bol zaslaný súdu úradný záznam z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda zo dňa 03.05.2016, v ktorom sa uvádza, že dňa 03.05.2016 sa bez predvolania dostavila na ich oddelenie maloletá J. a uviedla, že keď sa vrátila z liečenia, otec jej sľúbil, že sa môže s matkou stretávať kedy len bude chcieť, avšak teraz hovorí, že iba cez víkendy. Zatvorila sa do izby, nevedela zaspáť a plakala celú noc. Vrátili sa jej myšlienky zo samovraždy atď. Chýba jej sestra, s ktorou veľmi dobre vychádza. Teraz sa chce vrátiť bývať k matke. Keby mohla navštevovať matku ako chce ona, tak by zostalo s otcom. Bolo by vhodnejšia pre ňu striedavá osobná starostlivosť v dvojtyždňových intervaloch. Matka jej rozprávala o tom, že otec žiadal zákaz styku na súde a preto sa zľakla a bála sa, že súd vydá

tento zákaz. Ďalej uviedla, že 01.05.2016 bola u matky a keď sa mala vrátiť k otcovi, tak sa dorezala a to preto, lebo nechcela ísť naspäť. Bolo jej poskytnuté sociálne a právne poradenstvo.

K úradnému záznamu bola pripojená aj fotokópia listu maloletej J. adresovaný otcovi, ktorý otec zaslal mailom pracovníčke Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda - p. E. G.. V tomto liste sa okrem iného uvádza, že maloletá J. konštatuje, že jej vzťah s matkou sa polepšil o 100% a navyše treba brať ohľad na N.. Každý večer za mnou plače a hovorí, že jej veľmi chýbam. A to ju ničí. Ja si s ňou chcem ešte užiť detstvo. Nechce, aby ho mala zničené ako ho mala ona. Nechce povedať, že sa jej u otca nepáči, ale chce ísť domov. Ďalej maloletá J. uviedla, že už nerobí hovadiny, prestala fajčiť, rezať sa, bojí sa súdov. V liste taktiež uviedla, že chcela byť s maminou častejšie ako len cez víkend a myslela si, že to tak bude. Chcela byť s maminou kedy bude chcieť, tak ako išla k nemu a počítala s tým, že dajme tomu mesiac bude u otca a mesiac u maminy. Ďalej v liste uviedla, že sa potrebuje vrátiť tam odkiaľ prišla alebo na Kramáre. Ďalej uviedla, že potrebuje maminu so N. a oni potrebujú ju. Stačil by iba týždeň - dva, niečo ako striedavá starostlivosť. Trocha u mamy a trocha u neho.

K odvolaniu otca zaslala písomné vyjadrenie matka maloletých detí, v ktorom uviedla, že svoje rodičovské povinnosti si plní príkladne, o čom predkladá ako dôkaz vyjadrenie Základnej školy A. zo dňa 16.03.2016, potvrdenie Centra špeciálno-pedagogického poradenstva zo dňa 16.03.2016, vyjadrenie riaditeľa Gymnázia X. O. v Dunajskej Strede zo dňa 16.03.2016, potvrdenie MUDr. S. K. zo dňa 17.03.2016 a potvrdenie MUDr. V. V.. Ďalej uviedla, že prezentácia sms komunikácie zo strany otca je urobená tak, že jednotlivé sms-ky sú vytrhnuté z kontextu. V plnej miere sa pridrižava svojich prednesov, ktoré sú obsahom jej odvolania proti uzneseniu prvostupňového súdu o nariadení predbežného opatrenia. S návrhom otca, ktorým by súd zakázal jej styk s maloletými deťmi nesúhlasí, pretože je v rozpore so záujmami a potrebami maloletých detí. V súčasnosti má maloletá N. strach stretávať sa so svojim otcom, pretože sa bojí toho, že aj ona bude musieť zostať bývať u neho. Počas pobytu maloletej J. v nemocnici v Kremnici ju aj s maloletou N. každú sobotu navštevovala a obe deti sa tešili z ich spoločných stretnutí a maloletá J. po prepustení z nemocnice prejavila záujem bývať u nej a z tohto dôvodu aj navštívila pracovníčku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dunajskej Strede, z ktorého dôvodu je potrebné túto správu vyžiadať od tohto úradu. Túto skutočnosť oznámila otcovi aj listom. Na základe uvedeného preto žiada, aby odvolací súd predmetné uznesenie súdu prvého stupňa zrušil.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podali včas oprávnené osoby - účastníci konania (§201 a § 204 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 81 ods. 1 O.s.p.). a dospel k záveru, že odvolanie matky maloletých detí je dôvodné, pretože napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo vyhovujúcej časti je potrebné zmeniť a návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť a v zamietajúcej časti je potrebné napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 13P/238/2015 je návrh matky maloletých detí ktorým sa domáha zvýšenia výživného na maloletú J. zo sumy 140,- eur na 200,- eur mesačne a na maloletú N. zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 140,- eur mesačne.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý výrokom I. uložil matke povinnosť odovzdať maloletú J., narodenú XX.XX.XXXX do starostlivosti otca, výrokom II. uložil matke povinnosť platiť výživné na maloletú J. v nevyhnutnej miere mesačne sumou 35,- eur vždy do 5. dňa mesiaca vopred k rukám otca maloletej počnúc dorúčením tohto uznesenia, výrokom III. vo zvyšku návrh zamietol, výrokom IV. dočasne zmenil rozsudok súdu Bratislava 2 zo dňa 15.11.2010, č.k. 18C/65/2010-40, čo do zverenia maloletej J. a rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 29.10.2012 č.k. 10P 18/2012-122 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 19.03.2013 č.k. 24CoP/116/2012-142 čo do platenia výživného na maloletú J., výrokom V. určil, že toto predbežné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 13P/238/2015.

V zmysle § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

V zmysle § 102 ods. 1 O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia v konaní, ktoré môže súd začať aj bez návrhu, úkony podľa ods. 1 vykoná aj bez návrhu.

V zmysle § 75 ods. 6 O.s.p. súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Podľa ods. 8 tohto ustanovenia o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov.

Podľa § 76 ods. 1 písm. a/, b/ O. s. p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby platil výživné v nevyhnutnej miere, odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

V zmysle § 77 ods. 1 O.s.p. predbežné opatrenie zanikne, ak a) sa nepodá v súdom určenej lehote návrh na začatie konania, b) sa návrhu vo veci samej nevyhovelo, c) sa návrhu vo veci samej vyhovel a uplynulo 30 dní od vykonateľnosti rozhodnutia vo veci, d) uplynul určený čas, po ktorý malo trvať.

Podľa ustanovenia § 100 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, ak je účastníkom konania maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne. Názor maloletého dieťaťa súd zisťuje prostredníctvom jeho zástupcu alebo príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, alebo výsluchom maloletého dieťaťa aj bez prítomnosti rodičov alebo iných osôb zodpovedných za výchovu maloletého dieťaťa.

V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Podľa ods. 3 každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí.

Z obsahu spisu vyplýva, že otec maloletých detí sa návrhom zo dňa 22.02.2016 domáha nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by súd uložil matke maloletých detí povinnosť odovzdať maloletú J. a N. do osobnej starostlivosti otca, matke zakázal styk s maloletými deťmi až do rozhodnutia vo veci samej a na maloletú J. a N. určil výživné 200,- eur a 140,- eur mesačne. Svoj návrh odôvodnil tým, že vývoj maloletej J. v dôsledku nesprávnej výchovy matky je v rozpore so základnými rodičovskými povinnosťami a poškodzuje jej základné práva, najmä fyzický a duševný zdravý vývoj. Uviedol, že dospel na základe rozhovoru s maloletými deťmi k záveru, že deti by naďalej nemali byť zverené do starostlivosti matky, nakoľko najmä vzťah maloletej J. a matky je narušený despotizmom matky a poznačený disharmóniou a vzájomnou nedôverou, čo má negatívny vplyv na jej psychický stav a to najmä v dôsledku neustálej ingerencie matky do jej sociálnych väzieb a citového života. Otec detí je presvedčený, že výchovné metódy matky poškodili psychický stav maloletej J. natoľko, že po piatich rokoch jej starostlivosti sa maloletá J. nachádza v depresívnych stavoch s myšlienkami sebadeštrukcie s cieľom ukončiť svoj život. Otec maloletých detí poukázal na to, že aj maloletá N. je v súčasnosti rovnako na začiatku útrap zapríčinených matkou, keď trpí poruchou koncentrácie. Otec maloletých detí je toho názoru, že matka zámerne, vedome a cielene poškodzuje záujem maloletých detí a v jej výchove absentuje akákoľvek trpezlivosť a ľudský materinský prístup, keď on už matke uviedol, že jej sparťanské praktiky nie sú namieste. Otec uviedol, že má obavu, že pokiaľ deti nebudú odňaté z matkinej starostlivosti, budú značne ohrozené ich základné práva a nevyhnutné potreby. Z

obsahu spisu ďalej vyplýva, že maloleté deti J. a N. boli rozsudkom Okresného súdu Bratislava 2 zo dňa 15.11.2010 č.k. 18C/65/2010-40 na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný platiť na výživu na maloletú J. mesačne sumu 200,- eur a na N. sumu 170,- eur, keď styk otca s maloletými deťmi bol ponechaný bez obmedzenia. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 29.10.2012 č.k. 10P/18/2012-122 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 19.03.2013 č.k. 24CoP/116/2012 bolo výživné na maloletú J. znížené zo sumy 200,- eur mesačne na sumu 140,- eur mesačne a na maloletú N. zo sumy 170,- eur mesačne na sumu 100,- eur mesačne, keď konanie o určenie styku otca s maloletými deťmi bolo zastavené. Z prepúšťacej správy Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou Bratislava zo dňa 26.02.2016 ohľadne maloletej J. K. vyplýva, že maloletá aktuálne popisuje konfliktný vzťah s matkou, ktorú popisuje ako autoritatívnu, manipulujúcu, otca má aktuálne idealizovaného. V správaní sa prejavujú ťažkosti s rešpektovaním autorít, problémy s akceptovaním stanovených hraníc. Ako záver sa konštatuje, že aktuálne v prežívaní je prítomná depresia, ktorá súvisí hlavne so situáciou doma, taktiež pomerne vysoká je aj aktuálna úzkosť a úzkostlivosť ako vlastnosť osobnosti. Vzťah s mamou pacientka vníma ako konfliktný, pozitívne hodnotí vzťah s otcom a jeho partnerkou, prejavuje túžbu byť viac s nimi, aktuálne by prijala možnosť presťahovať sa k otcovi (PhDr. E.). V priebehu hospitalizácie pacientka v kontakte otvorenejšia, pozorujú sa prejasňujúce nálady, redukciu tenzie a anxiety. V závere hospitalizácie u pacientky prítomná anticipačná úzkosť a poklesy nálady z návratu do domáceho prostredia pri poklese nálady udáva zvýraznenie nutkania k sebapoškodzovaniu a suicidálnych myšlienok. Pacientke bolo navrhnuté pri pretrvávaní ťažkostí v domácom prostredí hospitalizácia v PN v Kremnici, s čím pacientka súhlasí. S matkou bol realizovaný záverečný pohovor a poradenstvo. U maloletej J. bola konštatovaná zmiešaná úzkostná depresívna porucha, sebapoškodzovanie, rozpad rodiny odlúčením a rozvodom.

Predbežné opatrenie možno vydať pred začatím konania (§ 74 OSP) alebo po začatí konania (§ 102 OSP), pričom jeho hlavnou funkciou je zabrániť dočasnou a provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli nastať do rozhodnutia vo veci samej. Jedným z dôvodov na nariadenie predbežného opatrenia je potreba dočasnej úpravy právnych pomerov účastníkov a druhým je zabezpečenie výkonu súdneho rozhodnutia, ak by mal byť ohrozený. Na nariadenie predbežného opatrenia z dôvodu potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov je nutné, aby bola osvedčená danosť práva a aby neexistovali závažnejšie pochybnosti o potrebe takejto dočasnej úpravy. Účelom predbežného opatrenia nie je nahrádzať rozhodnutie vo veci samej, ale dočasne upraviť vzťahy účastníkov konania, avšak len v prípade hrozby vzniku určitej ujmy.

Pokiaľ ide o inštitút predbežných opatrení treba uviesť, že predbežné opatrenia sú predbežnými predovšetkým v tom zmysle, že ich možno nariadiť aj pred začatím konania vo veci samej, sú prípustné aj počas konania vo veci podľa § 102 O.s.p., avšak aj vtedy majú len predbežnú povahu, pretože ich môže nariadiť, len pokiaľ nie sú splnené podmienky pre konečné rozhodnutie. Predbežné opatrenia sú predbežnými aj v tom zmysle, že neprejudikujú práva účastníkov ani tretích osôb a svoje opodstatnenie strácajú, keď súd poskytne ohrozeným alebo porušeným právam definitívnu ochranu. Vydanie predbežného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby nebolo vážnejších pochybností o potrebe predbežnej úpravy. V súvislosti s rozhodovaním o predbežných opatreniach v starostlivosti o maloleté deti treba uviesť, že zmyslom právnej úpravy formou predbežného opatrenia v uvedených konaniach je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia, kedy možno nariadiť odovzdať dieťa do starostlivosti druhého rodiča alebo inej osoby (§ 76 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), prípadne určiť výživné v nevyhnutnej miere, ak je výživa dieťaťa vážne ohrozená (§ 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Starostlivosť treba chápať ako procesný nástroj, pričom jeho úprava potvrdzuje provizórnosť ako pojmový znak predbežného opatrenia.

Podľa § 76 ods. 1 písm. b/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov, alebo do starostlivosti toho, koho označí súd. V zmysle cit. zákonného ustanovenia môže súd predbežným opatrením aj z úradnej povinnosti (bez návrhu) odovzdať dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo inej osoby, ktorou môže byť fyzická osoba (náhradná starostlivosť, pestúnska starostlivosť) alebo osoba právnická (ústavná starostlivosť). V prípade, že sa jedná o odovzdanie dieťaťa do starostlivosti druhého rodiča rozhodujú kritéria uvedené v § 24 až § 26 a § 36 Zákona o rodine, t.j. ak rodičia dieťaťa spolu nežijú, nedohodli sa na úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu, musí súd vždy prihliadať na záujem dieťaťa, najmä jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu výchovného prostredia, vek dieťaťa, zdravotný stav, pohlavie, vzťah k rodičom a podobne, pričom sa uprednostňuje výchovné prostredie toho rodiča, u ktorého so zreteľom na všetky hľadiská sú lepšie predpoklady pre starostlivosť o maloleté dieťa. Vzhľadom na dočasnosť predbežného

opatrenia je potrebné uviesť, že trvá dovtedy, kým súd nerozhodne vo veci samej - o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, ktoré konanie môže súd prvého stupňa začať aj bez návrhu (§ 81 O.s.p.). Odvolací súd na základe podaného odvolania oboch rodičov preskúmal napadnuté uznesenie aj s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k presvedčeniu, že súd prvého stupňa nerozhodol vecne správne, ak návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel, nakoľko otec neosvedčil naliehavosť potreby jeho nariadenia a potrebu ingerencie súdu v tejto forme a vo zvyšnej časti v ktorej bol návrh otca zamietnutý (dočasná zmena výchovného prostredia ohľadne mal. N. a v časti zákazu styku matky s oboma mal. deťmi) rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. Nariadenie predbežného opatrenia ako špecifického inštitútu pred rozhodnutím vo veci samej musí byť osvedčené pomermi, ktorých úprava neznesie odklad, čo v danom prípade nebolo splnené.

Odvolací súd dospel k záveru, že odovzdanie maloletej J. do starostlivosti otca formou nariadenia tohto predbežného opatrenia nie je dôvodné, pretože základným prvkom nariadenia predbežného opatrenia je jeho opodstatnenosť z dôvodu, že hrozí nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy a pri starostlivosti o maloleté dieťa je potrebné vziať do úvahy aj okolnosti svedčiace o tom, že život, zdravie alebo priaznivý vývoj dieťaťa je vážne ohrozený alebo narušený. Okolnosti takéhoto charakteru neboli však v konaní preukázané a opodstatnenosť nariadenia predbežného opatrenia nebola tak odôvodnená.

Otec dôvodil svoj návrh tým, že na základe rozhovoru s maloletými deťmi dospel k záveru, že deti by naďalej nemali byť zverené do starostlivosti matky, nakoľko najmä vzťah maloletej J. a matky je narušený despotizmom matky a poznačený disharmóniou a vzájomnou nedôverou, čo má negatívny vplyv na jej psychický stav a to najmä v dôsledku neustálej ingerencie matky do jej sociálnych väzieb a citového života. Otec detí je presvedčený, že výchovné metódy matky poškodili psychický stav maloletej J. natoľko, že po piatich rokoch jej starostlivosti sa maloletá J. nachádza v depresívnych stavoch s myšlienkami sebadeštrukcie s cieľom ukončiť svoj život. Otec maloletých detí poukázal na to, že aj maloletá N. je v súčasnosti rovnako na začiatku útrap zapríčinených matkou, keď trpí poruchou koncentrácie.

Pri nariadení predbežného opatrenia súd nemusí a pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakej forme a rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej. Odvolací súd zdôrazňuje, že nariadením predbežného opatrenia sa upravujú pomery účastníkov len dočasne a zásadne sa ním neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej, v ktorom súd vykoná dokazovanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, pretože spravidla v konaní o nariadenie predbežného opatrenia sa dokazovanie nevykonáva. Predovšetkým je potrebné zdôrazniť, že otec žiadal o nariadenie predbežného opatrenia podľa ust. § 76 ods. 1 písm. b), pričom z ust. § 75 ods. 5 O.s.p. vyplýva, že v takýchto prípadoch rozhodne súd najneskôr do siedmich dní od doručenia návrhu. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd uvádza, že z Prepúšťacej lekárskej správy ohľadne maloletej J. z 26.2.2016 je zrejme, že u mal. J. vznikla potreba vyhľadať pomoc psychológa ešte v roku 2009 (MUDr. G.) t.j. pred rozvodom rodičov mal. J., ktoré manželstvo bolo rozvedené v roku 2010. Z uvedeného je tak zrejme, že psychické problémy mal. J. sú už dlhodobé, nejde o krátkodobú záležitosť a tak ako bolo konštatované v tejto prepúšťacej správe, tieto problémy boli zapríčinené rozpadom rodiny, keď maloletá J. má výčitky, že za tento rozpad je zodpovedná ona a teda, že je vinníkom toho, že rodičia spolu nekomunikujú a hádajú sa.

Na základe uvedeného, nie je tak možné stotožniť sa s tvrdením otca, že jedinou príčinou zlého psychického stavu maloletej J., je nesprávny autoritatívny prístup matky k maloletej J.. Je možné prisvedčiť tvrdeniu otca, že mal. J. sa v súčasnosti nachádza vo veľmi citlivom období svojho vývoja, kedy sa formuje jej osobnosť a ako vyplýva z predmetnej správy má ťažkosti s rešpektovaním autorít ako aj s akceptovaním stanovených hraníc a preto je dôležité vo výchovnom postupe voliť správne spôsoby a metódy na ich dosiahnutie. Obe maloleté deti boli po rozvode manželstva zverené do osobnej starostlivosti matky a styk otca s deťmi nebol súdom upravený a preto prebiehal na základe dohody rodičov. Z uvedeného tak vyplýva, že výchova oboch maloletých detí tak bola prakticky len „na pleciah“ matky maloletých detí, čo potvrdil aj samotný otec, ktorý uviedol, že sa s deťmi stretáva len sporadicky. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že obaja rodičia majú v súčasnosti svojich partnerov a vedú samostatnú domácnosť, avšak ako z vyjadrenia samotnej mal. J., tak aj z jednotlivých podaní rodičov je zrejme, že aj napriek tomu nevedia spolu ohľadne starostlivosti o maloleté deti komunikovať, nevedia hľadať spoločne riešenia pri ich problémoch a každý z nich si presadzuje správnosť svojho riešenia bez toho, aby si riadne vypočul riešenie toho druhého. U mal. J. je potrebné pri jej výchove v súčasnosti zvoliť správny spôsob komunikácie pri veciach u ktorých je predpoklad, že ich bude ťažko akceptovať, avšak v prípade, ak jeden z rodičov na nich bude trvať a druhý vzápätí pred ňou ich správnosť zneuguje, nebude to správny výchovný postup zo strany rodičov, nakoľko práve v takýchto prípadoch je potrebná vzájomná dohoda rodičov, ktorá následne takto bude dieťaťu z oboch strán odprezentovaná spôsobom,

ktorý bude maloletej najpriateľnejší. Práve z uvedeného dôvodu, by si rodičia maloletej mali uvedomiť skutočnosť, že pri výchove maloletých detí, by nemali medzi sebou súperiť, ktorí z rodičov je „lepší rodič“, ale mali by svoje deti počúvať a spoločne riešiť ich problémy a snažiť sa jeden druhému pri tejto výchove byť maximálne nápomocný. Súd má za to, že zdravý psychosociálny vývin maloletého dieťaťa bude ohrozený, pokiaľ samotní rodičia maloletých detí nenájdu v sebe ochotu svoje subjektívne negatívne pocity voči bývalému partnerovi či partnerke potlačiť a uprednostniť tak záujem maloletého dieťaťa, ktorý by mal byť pre nich prvoradý.

Z uvedeného dôvodu nie je preto dôvodné zakázať matke styk s oboma maloletými deťmi, nakoľko tak ako to vyplýva aj z vyjadrenia mal. J. pred kolíznym opatrovníkom, maloletá sa chce stretávať s oboma rodičmi, svoju matku má rada a ich vzájomná komunikácia sa v súčasnosti zlepšila. V konaní nebolo žiadnym spôsobom osvedčené, žeby boli dané zákonné dôvody na zákaz styku matky s oboma maloletými deťmi. Odvolací súd má za to, že zákaz styku rodiča s dieťaťom je závažným zásahom do rodičovských práv a povinností. Možno ho preto vysloviť až po riadnom zistení skutkového stavu veci. Na základe predložených listinných dôkazov skutočne nie je možné konštatovať, že by to bolo v záujme maloletých detí nevyhnutné, teda že ide o ohrozenie fyzického či psychického zdravia alebo mravného vývoja, prípadne z hľadiska nevhodnosti životného príkladu rodiča pre maloleté deti so zreteľom na spôsob života, ktorý rodič vedie.

Z obsahu spisu vyplýva, že maloletá trpí rozpadom manželstva rodičov a preto je potrebné apelovať na oboch rodičov maloletej, aby sa naučili pred maloletou navzájom spolu riadne a korektne komunikovať, aby maloletá videla, že v ich vzájomnej komunikácii neexistuje napätie ale naopak porozumenie. Mal. J. je citlivé dieťa, ktoré chce oboch rodičov, tak ako to aj sama uviedla vo svojom vyjadrení zo dňa 3.5.2016, avšak rodičov milujúcich a chápaných jej potreby. Taktiež je potrebné prihliadnuť na dobré súrodenecké vzťahy medzi mal. J. a N., ktoré obe odlúčenie spôsobené nariadeným predbežným opatrením súdom prvého stupňa veľmi zle znášajú.

Odvolací súd dáva do pozornosti obom rodičom aj zásady vyplývajúce z Dohovoru o právach dieťaťa, tvoriaceho súčasť nášho právneho poriadku, podľa ktorých dieťa na plný a harmonický rozvoj svojej osobnosti, potrebuje lásku a porozumenie. Musí všade tam, kde je to možné, vyrastať v starostlivosti a pod zodpovednosťou svojich rodičov a v každom prípade v ovzduší náklonnosti a morálneho aj materiálneho bezpečia. Pre úplnosť odvolací súd zdôrazňuje, že každý z rodičov je povinný vychovávať dieťa v úcte k druhému rodičovi a pozitívne ho usmerňovať vo vzťahu k nemu. Je na oboch rodičoch, aby pre spoločné dieťa vytvorili prostredie, v ktorom sa cíti bezpečne, s istotou sa môže vyvíjať a najmä sa od každého z rodičov prirodzene učí ako od dôveryhodných modelov všetkému, čo bude v živote potrebovať, pričom popri matke má nezastupiteľnú úlohu aj mužský vzor. Každé dieťa potrebuje pre svoj zdravý vývin kooperatívny vzťah medzi svojimi rodičmi. Len rodičia sú zodpovední za to, aby následky ich vzájomných konfliktov neprenášali na dieťa a nepoužívali ho ako nástroj vzájomného boja.

Vzhľadom na vyššie uvedené a najmä s poukazom na vyjadrenie maloletej zo dňa 3.5.2016 pred kolíznym opatrovníkom, odvolací súd uvádza, že v súčasnosti nie sú splnené zákonné podmienky na nariadenie predbežného opatrenia v zmysle návrhu otca, ktorým by boli obe mal. deti dočasne odovzdané do jeho osobnej starostlivosti a matke zakázaný styk s deťmi, nakoľko matka mal. detí zabezpečuje ich riadnu starostlivosť, vzťahy medzi ňou a mal. J. sa zlepšili, mal. J. vyjadrila túžbu sa vrátiť naspäť k matke a k svojej sestre, keď uviedla, že si vie predstaviť striedavo žiť u matky aj u otca. V tejto súvislosti odvolací poznamenáva, že by bolo vhodné, aby došlo k vzájomnému rozhovoru medzi rodičmi a deťmi, či by ohľadne starostlivosti o obe mal. detí nebola vhodná prípadne aj striedavá osobná starostlivosť rodičov, tak ako to uviedla aj maloletá J. vo svojom poslednom vyjadrení a v prípade nájdenia zhody, podať návrh na zmenu výchovného prostredia u oboch mal. detí.

S poukazom na vyššie uvedené preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo vyhovujúcom výroku v zmysle § 220 O.s.p. zmenil a návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zamietol a zároveň v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil zamietajúci výrok napadnutého uznesenia.

O trovách konania potom odvolací súd nerozhodoval, nakoľko tu okrem zásadnej možnosti rozhodovania o trovách predbežného opatrenia až v rámci rozhodnutia o veci (§ 145 O. s. p.) šlo o konanie zahájiteľné aj bez návrhu, v ktorom právo na náhradu trov konania účastníkov nevzniká zo zákona (podľa bezvýnimového pravidla zakotveného v ustanovení § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerov hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.